

— obligarea intimătei la plata tuturor cheltuielilor de judecată aferente celor două proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului formulat, recurentul invocă două motive:

Primul motiv este întemeiat pe o pretinsă încălcare a articolului 45 TFUE, pe încălcarea de către Tribunal a obligației sale de motivare, pe o eroare de calificare juridică și pe denaturarea dosarului;

Al doilea motiv invocă încălcarea finalității articolului 8 din anexa VII la Statutul funcționarilor Uniunii Europene și încălcarea principiului general al proporționalității.

Recurs introdus la 29 august 2022 de Hochmann Marketing GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a zecea) din 29 iunie 2022 în cauza T-337/20, Hochmann Marketing GmbH/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

(Cauza C-575/22 P)

(2022/C 441/21)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Hochmann Marketing GmbH (reprezentant: J. Jennings, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

Prin Ordonanța din 10 octombrie 2022, vicepreședintele Curții de Justiție a Uniunii Europene a respins recursul ca inadmisibil și a dispus ca recurenta să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Frankfurt am Main (Germania) la 1 septembrie 2022 – flightright GmbH/TAP Portugal

(Cauza C-578/22)

(2022/C 441/22)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Frankfurt am Main

Părțile din procedura principală

Reclamantă și recurentă: flightright GmbH

Pârâtă și intimată: TAP Portugal

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 4 alineatul (3) coroborat cu articolul 2 litera (j) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 ⁽¹⁾ coroborate cu articolul 3 alineatul (2) din regulamentul menționat trebuie interpretate în sensul că pasagerul trebuie să se prezinte întotdeauna pentru înregistrare, în condițiile stipulate și la ora indicată în prealabil de către operatorul de transport aerian, tour operator sau un agent de voiaj autorizat sau, în cazul în care ora nu este indicată, nu mai târziu de 45 de minute înaintea orei de plecare publicate și trebuie să se prezinte, de asemenea, pentru îmbarcare în sensul articolului 2 litera (j) din Regulamentul nr. 261/2004, în condițiile menționate la articolul 3 alineatul (2) din acest regulament?

2) În cazul în care Curtea răspunde negativ la prima întrebare:

Articolul 4 alineatul (3) coroborat cu articolul 2 litera (j) din Regulamentul nr. 261/2004 trebuie interpretat în sensul că refuzul îmbarcării împotriva voinței pasagerului poate fi adus la cunoștință pasagerului, cu efect în detrimentul operatorului efectiv de transport aerian, și de către operatorul contractual de transport aerian care a încheiat cu operatorul efectiv de transport aerian un acord de partajare a codurilor cu privire la zborul respectiv?

(¹) Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO 2004, L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgericht Köln (Germania) la 2 septembrie 2022 – Die Länderbahn GmbH DLB și alții/ Republica Federală Germania

(Cauza C-582/22)

(2022/C 441/23)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Köln

Părțile din procedura principală

Reclamante: Die Länderbahn GmbH DLB, Prignitzer Eisenbahn GmbH, Ostdeutsche Eisenbahn, Ostseeland Verkehrs GmbH

Pârâtă: Republica Federală Germania

Intervenientă: DB Netz AG

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 56 alineatele (1), (6) și (9) din Directiva 2012/34/UE (¹) trebuie interpretat în sensul că un regim tarifar poate face obiectul unei căi de atac chiar dacă perioada de valabilitate a tarifului care trebuie reexaminat a expirat deja (cale de atac împotriva unui așa-numit „tarif vechi“)?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: articolul 56 alineatele (1), (6) și (9) din Directiva 2012/34/UE trebuie interpretat în sensul că organismul de reglementare poate, în cazul unui control *ex post* al vechilor tarife, să le declare nevalide cu efect *ex tunc*?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la prima și la a doua întrebare: interpretarea articolului 56 alineatele (1), (6) și (9) din Directiva 2012/34/UE permite o dispoziție națională care exclude posibilitatea unui control *ex post* al vechilor tarife cu efect *ex tunc*?
- 4) În cazul unui răspuns afirmativ la prima și la a doua întrebare: articolul 56 alineatul (9) din Directiva 2012/34/UE trebuie interpretat în sensul că măsurile de remediere ale organismului de reglementare competent, prevăzute de această dispoziție, în ceea ce privește consecințele juridice, permit, în principiu, să se dispună inclusiv rambursarea de către administratorul infrastructurii a tarifelor percepute în mod nelegal, deși drepturile de rambursare între întreprinderea feroviară și administratorul infrastructurii pot fi revendicate pe cale civilă?